

දිවයින

2011 මැයි මස 27 වැනිදා සිකුරාදා

අංක 223, විදුමැත්තිගේ පාර, කොළඹ 13.
දුරකථනය - 2448402, 2497500
ෆැක්ස් - 2344253, 2448103
වෙබ් අඩවිය - www.divaina.com
ඊ මේල් - divaina@unl.upali.lk

දැන්වීම් අංශය - 2436892 (ප්‍රධාන කාර්යාලය)
ෆැක්ස් - 2344252, 2497543
වෙදාහැරීම් අංශය - 2497568, 2497519, 2497580
ෆැක්ස් - 2334564

සුනඛ දඩයම් (අවසානය)

වසරකට රුපියල් කෝටි 50 ක මුදලක් බල්ලෝ උදුරා ගනිනු ලබන (26 දා) "දිවයිනේ" පළමු තිබේ. මෙරට සුනඛ ගහනය වීසිහත් ලක්ෂය ඉක්මවා ඇති බවත් සුනඛයන් සපා කෑම නිසා මෙරට පුද්ගලයන් 2000 ක් 2500 ක් අතර තුවාල ලබන බවත් ඔවුන්ට ජල හිනිකා නාශක මාෂය බන්තන් කිරීමේදී එක් පුද්ගලයකුට එක් එන්නත් වාරයක් වෙනුවෙන් රුපියල් 30,000 ක් වැය වන බවත් එම පුවතේ සඳහන්ව ඇත. "අයාලේ යන සුනඛයන් ඝාතනය කිරීම වසර 2005 සිට රජය ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් නවත්වා ඇත. එබැවින් එම සුනඛයන් මියයන තුරු රැක බලා ගැනීම සඳහා එළිමහන් කඳවුරු ඉදිකිරීමට රජය පියවර ගෙන තිබේ. එසේම සුනඛයන්ට වඳ සැත්කම් කිරීම සඳහා රජය වැඩපිළිවෙළක්ද යොදා ඇත." යනුවෙන්ද පුවතේ කියැවෙයි. මේ සියලු කාරණා මාධ්‍යයට හෙළි කළේ සෞඛ්‍ය ඇමැති මෙමුනිපාල සිරිසේනයි. වෙඩිල්ලක් පරිදි වැඩකරන මෙමුනිපාල සිරිසේන මහතා සුනඛයන් කෙරෙහි කරුණාවෙන් බැලූ දෙවැනි දේශපාලනඥයා වීමට පුළුවන. එසේ කළ පළමුවැනි දේශපාලනඥයා ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂය. අයාලේ යන සුනඛයන් ඝාතනය කිරීම තහනම් කළේ එතුමාය. පාරවල් දිගේ ගුවි කකා, වැස්සට තෙමී තෙමී, කාලකණ්ණි මිනිසුන්ගෙන් ගල් පහරවල් කමින්, හරියාකාර කෑමක් බීමක් නැතිව දිවෙන අසරණ සුනඛයන් වෙනුවෙන් රජයේ මට්ටමින් සුබසාධන ව්‍යාපාරයක් ඇති කිරීමේ පින සෞඛ්‍ය ඇමැතිතුමාගේ මුළු ජීවිතයටම සැහෙන්තේය.

සුනඛයා යනු මනුෂ්‍යයාගේ තනි වගකීමට අයත් සතෙකි. නිරුවතින්ද, පසුව කොළ අතු ඇඳගෙනද, පසුව සත්ව හමින් විලි වසාගෙනද ශිෂ්ටාචාරයේ මාර්ගය දිගේ වනාන්තරයෙන් එළියට ආ මිනිසා කැටුව ආ එකම සතා සුනඛයාය. මේ සතා මිනිසාගේ දඩයම් කටයුතුවලදී සිට මිනිසා ආරක්ෂා කර දීම දක්වා වූ සෑම කටයුත්තක් සඳහාම බලවත් උපකාර කළේය. "ස්වාමියාට සුනඛයා යනු තවත් සතෙක් පමණි. එහෙත් සුනඛයාට ස්වාමියා යනු මුළු ලෝකය තරමට අගනා වස්තුවකැ" යි කියුමක් තිබේ. එහෙත් කළතුණ නොදත් කාලකණ්ණි ක්ෂීරපායී සතකු වන මිනිසා සුනඛයන් මරාගෙන මස් කෑ අවස්ථාද තිබේ. ඒ අතර සුනඛයන්ගේ සුබසාධනය සඳහා දැඩි ලෙස කැපවූ දෙව්වරුන් බඳු මනුෂ්‍යයෝද වෙති. අයාලේ යන සුනඛයන්, රෝගී සුනඛයන් සහ ගාත් පණ නැති සුනඛයන් හැට හත්තාවක් පමණ තම ගෘහයෙහි රඳවාගෙන විවාහයක් පවා කර නොගෙන එම අසරණ සතුන් රැක බලා ගන්නා උදාර කාන්තාවක් ගැන පසුගිය කාලයේදී පුවත්පත්වල ලිපි පළ විය. මේ කාන්තාවට ලැබෙන ස්තුතියට වඩා ගැරුණු ප්‍රමාණය වැඩි බව දැන ගන්නට තිබේ. සුනඛයකුට ආදරය කිරීම සහ ඒ සතා තම ගෘහයෙහි ස්වාමියෙකු සේ සැලකීම විහිළුවක් හෝ මෝඩකමක් ලෙස දකින මිහරක් (සැබෑ මී හරකුනි! අපට සමාවන්න) අප අතර වෙසෙති. ඒ අතරට පිට රටින් ගෙන්වන ලද උසස් වර්ගවල සුනඛයන්ට පමණක් සලකන හා මුදල් වැය කරන, අයාලේ යන සුනඛයන්ට පහරදී පලවා හරින බුරුවෝ (සැබෑ බුරුවනි! අපට සමාවන්න) ද අප අතර වෙති.

සුනඛ ප්‍රජාව අඩු කිරීම සඳහා වන ප්‍රධානතම මාර්ගය ඒ සතුන්ට වෙඩි තබා මැරීම හෝ උන් අල්ලාගෙන විත් ගැස් කාමරවල දමා මැරීම බව හිතන ආයතන මේ රටේ තිබේ. එබඳු ආයතනවලින් ප්‍රධාන තැන කොළඹ නගර සභාවට හිමිවේ. සුනඛයන් මැරීම තහනම් කරමින් ජනාධිපතිතුමා ප්‍රතිපත්තිමය තීරණයක් ගත් අවස්ථාවේදී එම තීරණයට හොරෙන් කොළඹ නගර සභාව සුනඛයන් මැරිය. ඒ අතර මේ රටේ ප්‍රධාන විශ්වවිද්‍යාල භූමි කිහිපයකම අයාලේ යන සුනඛයන්ට සයනයිඩ් ගසා මරන ලදී. කැලණි සරසවියේදී සයනයිඩ් පහර කෑ ගැබ්බර සුනඛ ධේනුවක සැහෙන වේලාවක් වෙළුලමින් සිට මියගිය ආකාරය හද කම්පා කරවන සුළුය. මෙය වසර 2500 ක් පැරැණි සිංහල බෞද්ධ උරුමයක් සහිත රටක් බව කීවද මේ රටට වඩා හොඳින් සතුන්ට සලකන අන්‍යාගමික රටවල් ලොව තිබේ. ආණ්ඩුව කොළඹ නගර සභාව ගැන කල්පනාවෙන් සිටිය යුතුමය. ආණ්ඩුවේ ඇස වසා සුනඛයන්ට විස වායු ගැසීම එහි සිටින ඇතැම් සේවකයන්ට ක්‍රීඩාවකි.

වඳ සැත්කම් කරමින් සුනඛ ප්‍රජාව අඩු වීමට සැලැස්වීම සහ සුනඛයන්ට සිය ඉතිරි කාලය ගත කිරීම සඳහා කඳවුරු ඉදි කර දීමට රජය පියවර ගැනීමෙන් පෙනී යන්නේ මනුෂ්‍ය අයිතීන් වෙනුවෙන් මෙන්ම සතුන්ගේ අයිතීන් වෙනුවෙන්ද මේ රට පෙනී සිටින බවය. දියුණු රටවල් සියල්ලෙහිම තත්ත්වයද මෙයමය. මේ අතර ආණ්ඩුව විසින් නැවැත්විය යුතු තවත් අමානුෂික ක්‍රියාවක් තිබේ. එනම් හරකා මැරීමට පළමු ගව ඝාතකයා, ගව ඝාතනාගාරය තුළදී උගේ ඔළුවට යෝධ කුළු ගෙඩියකින් ගැසීමය.